

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

Predsednik Državnega zbora

EVA: 2015-1611-0062
Številka: 00712-15/2015/9
Datum: 7. 5. 2015

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto: 12-05-2015	
Šifra: 411-02/15-711	
Povezava:	
EPA: 505-VII	EU:
Sign. zn.:	
Kratica:	

Vlada Republike Slovenije je na 35. redni seji dne 7. 5. 2015 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 – nujni postopek,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 143. in 164. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da se predlog zakona obravnava po nujnem postopku, ker 164. člen Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije določa, da se za obravnavo in sprejem Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije uporabljajo določbe o obravnavi zakona po nujnem postopku.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11, 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Dušan Mramor, minister za finance,
- Alenka Smerkolj, ministrica brez resorja, pristojna za strateške projekte in kohezijo, Služba Vlade Republike Slovenije za razvoj in evropsko kohezijsko politiko,
- mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Metod Dragonja, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- mag. Saša Jazbec, generalna direktorica Direktorata za proračun, Ministrstvo za finance,
- Alojzij Boh, namestnik generalne direktorice Direktorata za proračun, Ministrstvo za finance,
- Marija Arnuš, sekretarka, Ministrstvo za finance.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloga: 1

NUJNI POSTOPEK
EVA 2015-1611-0062

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Vlada Republike Slovenije je na podlagi Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 320), Uredbe (EU) št. 1304/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem socialnem skladu in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1081/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 470), Uredbe (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in o posebnih določbah glede cilja "naložbe za rast in delovna mesta" ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1080/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 289), Uredbe (EU) št. 1300/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1084/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 281) in Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L št. 298 z dne 26. 10. 2012, str. 1) sprejela Uredbo o koriščenju sredstev evropske kohezijske politike v Republiki Sloveniji v programskem obdobju 2014 – 2020, s katero je določila nacionalna pravila za porabo sredstev kohezijske politike.

Država članica mora v skladu z uredbami EU iz prejšnjega odstavka, za namen zagotovitve zakonite in učinkovite porabe sredstev kohezijske politike, sprejeti ustrezne pravne podlage za vzpostavitev sistema upravljanja in nadzora. Pri tem je potrebno posebno pozornost posvetiti preprečevanju, ugotavljanju in popravljanju nepravilnosti in kršitev. Prav tako mora država članica za varovanje finančnih interesov Unije sprejeti ukrepe, ki so časovno omejeni in dovoljujejo pristojnemu organu, ki mu je bilo pooblastilo preneseno, da prekine izplačila, kadar obstajajo jasni dokazi za znatne pomanjkljivosti v delovanju sistemov upravljanja in nadzora ali za nepravilnosti v zvezi z zahtevkom za izplačilo ali kadar dokumenti za pregled in sprejetje obračuna niso bili predloženi. Nadalje je za spodbujanje finančne discipline potrebno določiti možnost za prenehanje katerega koli dela proračunskih obveznosti in vzpostaviti mehanizem za dodeljevanje rezerve za uspešnost na način, da je mogoče sredstva prerazporediti za kasnejše obveznosti v drugih programih in prednostnih nalogah.

Vseh zgoraj navedenih vsebin ni dopustno urediti v podzakonskih predpisih in ker je vsebina neločljivo povezana tudi z izvrševanjem proračuna se s predlagam zakonom določajo nekatere pristojnosti in obveznosti posameznih organov pri porabi sredstev kohezijske politike.

Ker je pristojnost za odločanje o pridobivanju kapitalskih naložb države z Zakonom o Slovenskem državnem holdingu (Uradni list RS, št. 25/14; v nadaljnjem besedilu: ZSDH-1) skoraj v celoti prenesena na Slovenski državni holding (v nadaljnjem besedilu: SDH), je potrebno v primerih, kadar SDH pridobiva kapitalske deleže v imenu in za račun Republike Slovenije določiti, da SDH pred dokončno odločitvijo o pridobitvi naložbe pridobi zagotovilo Ministrstva za finance, da so v proračunu

države zagotovljena sredstva. Navedeno pomeni, da Ministrstvo za finance ni pristojno za presojo o tem, ali je pridobitev posamezne kapitalske naložbe nujna, smotrna in ustrezna, pač pa zgolj SDH-ju potrdi, da so v proračunu države za namen pridobivanja kapitalskih naložb zagotovljene pravice porabe v ustrezni višini. V nasprotnem primeru bi lahko nastali zapleti ob situaciji, ko bi SDH že sprejel odločitev o pridobitvi kapitalskega deleža, v proračunu države pa za ta namen ne bi bila zagotovljena sredstva.

2. Cilji, načela in poglavitne rešitve predloga zakona

Osnovni cilj zakona je uzakoniti rešitve, ki bodo v letu 2015 omogočile tekoče in nemoteno izvrševanje proračuna države ter pravne podlage za učinkovito črpanje sredstev kohezijske politike.

Predlog zakona ne uzakonja posebnih načel ali temeljnih proračunskih principov, saj so ta opredeljena v 2. členu Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 - uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr. in 101/13; v nadaljnjem besedilu: ZJF). Tem načelom predlog zakona tudi sledi, prav tako pa sledi tudi ostali ureditvi, kot jo določa ZJF in ZSDH-1.

S predlaganim zakonom se:

- podrobneje ureja poraba sredstev kohezijske politike,
- določa podlage na katerih je izplačilo sredstev kohezijske politike iz državnega proračuna dopustno,
- določa več pristojnosti organu za upravljanje, in sicer s tem, da ima organ upravljanja pristojnost začasno zadržati izplačila iz postavk kohezijske politike in predlagati vladi prerazporeditev pravic porabe na področju kohezijske politike,
- črta prepoved, po kateri organ upravljanja ni smel samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte različnih proračunskih uporabnikov,
- določa nova višina zneska, do katere v utemeljenih primerih ni potrebno izvesti postopka izterjave,
- določa obveznost, da SDH pred dokončno odločitvijo o pridobitvi kapitalske naložbe v last Republike Slovenije, pridobi potrditev Ministrstva za finance, da so v proračunu države za ta namen zagotovljena sredstva.

3. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu EU

Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije ni predmet prilagajanja slovenske ureditve pravu EU. Za razliko od sistemskih proračunskih zakonov držav iz EU, ki urejajo podobne vsebine kot ZJF, je ureditev, da se proračun države in zakon o izvrševanju državnega proračuna sprejemata v oblikah dveh različnih pravnih aktov, poznana predvsem v germanskih pravnih sistemih (Avstrija in Nemčija). Tega razlikovanja ne poznajo v anglosaksonskem (Velika Britanija) in skandinavskem (Švedska) pravnem sistemu.

Tako na primer tudi avstrijski in nemški zakon o izvrševanju proračuna urejata obseg zadolževanja države in različna pooblastila vladi in ministru za finance pri izvrševanju proračuna. Proračuni pa vsebujejo tabelarne prikaze razreza proračunskih sredstev po proračunskih uporabnikih.

Švedski parlament sprejme samo proračun, ki po področjih proračunske porabe določa cilje in naloge ter okviren razrez sredstev, in daje vladi določena pooblastila za spreminjanje proračuna, kar je v našem pravnem sistemu vsebina zakona o izvrševanju proračuna.

Podobno kot za Švedsko velja tudi za proračun Velike Britanije.

Francija ima obširen pravni okvir za državni proračun in ustavo, ki izvršni veji oblasti zagotavlja velika pooblastila pri proračunski politiki. Ustava iz leta 1958 vlogo parlamenta pri proračunskih zadevah omejuje na spreminjanje strukture izdatkov. Parlament ne more povišati skupnih izdatkov in tudi ne zmanjšati prihodkov državnega proračuna. Ustava vsebuje tudi nekatera temeljna načela za državni proračun in od leta 1996 dalje tudi za organizacije socialnega zavarovanja.

Glede na to, da pa se v predlaganem zakonu določajo pravila, ki urejajo porabo sredstev kohezijske politike v programskem obdobju 2014 – 2020, se je poizkušalo pridobiti informacije, na kakšen način se bo kohezijska politika v »novi finančni perspektivi« izvajala v drugih pravnih sistemih. Ugotovljeno je bilo, da večina držav članic EU kohezijske politike ne izvaja na način zalaganja sredstev in državnega proračuna oziroma popolnoma ločeno od državnega proračuna. Posledično to pomeni, da so v teh državah potrebe po ureditvi v nacionalni zakonodaji bistveno manjše. Na način zalaganja sredstev iz državnega proračuna kohezijsko politiko izvaja Češka, ki pa za »novo finančno perspektivo« pravil še ni sprejela.

4. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima neposrednih finančnih posledic za državni proračun in druga javno finančna sredstva, saj se vzpostavlja sistem upravljanja in nadzora porabe sredstev kohezijske politike.

5. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje tega zakona so sredstva zagotovljena z rebalansom državnega proračuna za leto 2015.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

/

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

/

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

/

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

/

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

/

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

/

6.6 Presoja posledic za druga področja:

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

/

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Javnost pri pripravi zakona ni sodelovala.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

dr. Dušan Mramor, minister za finance

Alenka Smerkolj, ministrica za razvoj, strateške projekte in kohezijo

mag. Mateja Vrničar, državna sekretarka na Ministrstvu za finance

Metod Dragonja, državni sekretar

mag. Saša Jazbec, generalna direktorica na Ministrstvu za finance

Alojzij Boh, namestnik generalne direktorice na Ministrstvu za finance

Marija Arnuš, sekretarka na Ministrstvu za finance

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 (Uradni list RS, št. 101/13, 9/14 – ZRTVS-1A, 25/14 – ZSDH-1, 38/14, 84/14, 95/14 – ZUJF-C, 95/14 in 14/15) se v prvem odstavku 1. člena za besedilom »posebnosti njenega izvrševanja« doda vejica in besedilo »poraba sredstev kohezijske politike v programskem obdobju 2014 – 2020«.

2. člen

V drugem odstavku 2. člena se za 17. točko doda nova 17.a točka, ki se glasi:

»17.a »postavke kohezijske politike« so tiste, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje kohezijske politike v programskem obdobju 2014 – 2020, in tiste postavke slovenske udeležbe, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za sofinanciranje kohezijske politike;«.

Na koncu 27. točke se doda besedilo »ali na področju sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim«.

3. člen

V 10. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ministrstvo, pristojno za finance, za izvajanje projektov, ki se financirajo iz sredstev kohezijske politike v programskem obdobju 2014 – 2020, na predlog neposrednega uporabnika in ob predhodnem soglasju organa upravljanja, med letom odpre proračunske postavke, če se pravice porabe na navedenih postavkah zagotovijo s prerazporeditvami.«.

4. člen

Za 13. členom se doda naslov novega podpoglavja in nov 13.a, 13.b, 13.c, 13.č, 13.d, 13.e, 13.f, 13.g in 13.h člen, ki se glasijo:

»3.1.1. Poraba sredstev evropske kohezijske politike v programskem obdobju 2014 – 2020

13.a člen (sredstva kohezijske politike)

(1) Sredstva kohezijske politike so sredstva proračuna EU in namenska sredstva proračuna RS za slovensko udeležbo, namenjena za izvajanje kohezijske politike.

(2) Prejeta sredstva kohezijske politike v programskem obdobju 2014 – 2020 so prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU za izvajanje kohezijske politike.

(3) Prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU za izvajanje kohezijske politike, se pridobivajo kot povračila za predhodno plačane upravičene izdatke iz proračuna države.

13.b člen (izplačila iz državnega proračuna)

(1) Upravičencu do sredstev kohezijske politike se izplačilo iz proračuna izvrši na podlagi zahtevka za izplačilo, ki je pripravljen na podlagi računa ali druge enakovredne knjigovodske listine in druge zahtevane dokumentacije, ki zagotavlja povračilo sredstev kohezijske politike za predhodno plačane upravičene izdatke v državni proračun.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, če zakon tako določa za namenska sredstva EU, izplačilo sredstev kohezijske politike iz proračuna lahko izvede brez dokazila o plačilu upravičenca, če se upravičenec do sredstev kohezijske politike zaveže, da bo zahtevek za izplačilo posredoval najkasneje v 120 dneh po prejemu sredstev.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se za izvajanje kohezijske politike lahko izvede izplačilo iz proračuna brez dokazila o plačilu upravičenca tudi, če:

- je upravičenec posredni uporabnik proračuna ali nosilec javnih pooblastil,
- predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila in
- se zaveže, da bo dokazilo o plačilu posredoval posredniškemu organu najkasneje v 8 dneh po prejemu sredstev.

(4) Če upravičenec dokazil o plačilu ne predloži v rokih iz drugega in tretjega odstavka tega člena, se mu zadrži nadaljnja izplačila s postavk kohezijske politike.

13.c člen

(neupravičena poraba sredstev e kohezijske politike)

(1) Če iz končnega poročila o izvedeni kontroli, ki jo je opravil organ upravljanja na kraju samem, končnega revizijskega poročila, končnega poročila posredniškega organa, samoprijave upravičenca ali druge verodostojne listinske dokumentacije izhaja, da so bila sredstva kohezijske politike neupravičeno porabljena, mora organ upravljanja najkasneje v 15 dneh od ugotovljene neupravičene porabe sredstev zahtevati, da posredniški organ vzpostavi terjatev do upravičenca, kadar posredniški organ ni upravičenec. Organ upravljanja zahtevo za vzpostavitev terjatve predloži posredniškemu organu in z njo sočasno seznani organ za potrjevanje in revizijski organ.

(2) V primeru, če je neupravičena poraba sredstev kohezijske politike ugotovljena pri posredniškem organu, ki je v vlogi upravičenca, organ upravljanja najkasneje v 15 dneh od ugotovljene neupravičene porabe sredstev zahteva, da organ za potrjevanje vzpostavi terjatev do posredniškega organa. V primeru ugotovljene neupravičene porabe sredstev kohezijske politike lahko tudi organ za potrjevanje samostojno vzpostavi terjatev do posredniškega organa.

(3) Na podlagi zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena posredniški organ oziroma organ za potrjevanje, najkasneje v 8 dneh po prejemu zahteve, vzpostavi terjatev do upravičenca oziroma do posredniškega organa.

(4) V primeru iz drugega odstavka tega člena ali v primeru ugotovljene neupravičene porabe sredstev kohezijske politike, ki se nanaša na pomanjkljivo delovanje sistema pri organu upravljanja, posredniškemu organu ali izvajalskem organu, mora vračilo sredstev, na način, kot je določen v 34. členu tega zakona, zagotoviti organ, pri katerem je bilo ugotovljeno pomanjkljivo delovanje sistema oziroma neupravičena poraba sredstev kohezijske politike.

13.č člen

(pristojnost organa upravljanja)

Organ upravljanja je pristojen za nadzor upravljanja in izvajanja programov, sofinanciranih s sredstvi kohezijske politike, in v primeru ugotovljenih nepravilnosti naloži popravljalne ukrepe posredniškemu organu, zahteva zadržanje izplačil s postavk kohezijske politike pri posameznem posredniškem organu ter predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe s postavk kohezijske politike.

13.d člen

(pristojnost organa za potrjevanje)

Organ za potrjevanje spremlja in nadzira vračila sredstev kohezijske politike in o prejetih vračilih poroča organu upravljanja štirikrat letno, najkasneje do 10 dne v mesecu, ki sledi obdobju poročanja.

13.e člen (zadržanje izvajanja)

(1) Organ upravljanja zahteva, da ministrstvo, pristojno za finance, za največ tri mesece, pri posameznem posredniškem organu zadrži nadaljnja izplačila s postavk kohezijske politike, če ugotovi:

1. da posredniški organ, kljub pozivu organa upravljanja, ne izvaja kohezijske politike v skladu z izvedbenim načrtom operativnega programa, ki ga je potrdil organ upravljanja,
2. da posredniški organ ne izvede naloženih popravljalnih ukrepov, kot izhajajo iz ugotovitev organa upravljanja v roku 60 dni po njihovem prejemu, ali
3. da posredniški organ v primeru neupravičene porabe sredstev od upravičenca ne zahteva vračila sredstev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek organ upravljanja lahko zahteva, da se zadržanje izplačil pri posredniškem organu uveljavi le na posameznih postavkah kohezijske politike. Organ upravljanja pred posredovanjem zahteve za zadržanje izplačil s postavk kohezijske politike obvesti posredniški organ in organ za potrjevanje.

(3) Posredniški organ mora najkasneje v dveh mesecih od zadržanja obvestiti organ upravljanja o izvedenih popravljalnih ukrepih. Če je posredniški organ naložene popravljalne ukrepe izvedel, organ upravljanja obvesti ministrstvo, pristojno za finance, da odpravi zadržanje izplačil s postavk kohezijske politike ter o tem obvesti posredniški organ in organ za potrjevanje.

(4) Če posredniški organ popravljalnih ukrepov ne izvede v 60 dneh od prejema zahteve za njihovo izvedbo, organ upravljanja predlaga vladi prerazporeditev pravic porabe na postavkah kohezijske politike v skladu s 13.f členom tega zakona.

(5) Organ upravljanja o izvedenih zadržanjih iz prvega in drugega odstavka tega člena četrtletno seznaja vlado.

13.f člen (prerazporejanje pravic porabe na postavkah kohezijske politike)

(1) Če organ upravljanja ugotovi, da posredniški organ v roku iz četrtega odstavka prejšnjega člena popravljalnih ukrepov ni izvedel ali če so bili posredniškemu organu izrečeni popravljalni ukrepi, ki temeljijo na poročilu za to pristojnih organov, in ukrepov posredniški organ ni izvedel, organ upravljanja predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe s postavk kohezijske politike.

(2) Organ upravljanja predlaga vladi prerazporeditve pravic porabe s postavk kohezijske politike v okviru sprejetega operativnega programa, pri čemer upošteva zahteve po koncentraciji sredstev v okviru posameznih prednostnih osi.

(3) Pred posredovanjem predloga prerazporeditve pravic porabe iz prejšnjega odstavka, organ upravljanja o tem pisno obvesti tisti posredniški organ, kateremu se pravice porabe na postavkah kohezijske politike zmanjšujejo.

(4) Po opravljeni prerazporeditvi pravic porabe organ upravljanja spremeni izvedbeni načrt v obsegu izvedene prerazporeditve.

13.g člen (dopustnost neizterjave)

Ne glede na 37. člen tega zakona postopkov izterjave za zneske, ki brez obresti ne presegajo 250 eurov, ni potrebno izvesti za sredstva kohezijske politike, kadar predpisi EU, ki se uporabljajo neposredno, to omogočajo.

13.h člen (uporaba pravil)

(1) Določbe 13.a do 13.g člena tega zakona se uporabljajo tudi za porabo sredstev sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim.

(2) Določbe 3., 6., 10., 11., 12., 18., 19., 20., 22., 25., 26., 27., 34., 47. in 53. člena tega zakona se v delu, ki se nanašajo na namenska sredstva EU, uporabljajo tudi za porabo sredstev kohezijske politike v programskem obdobju 2014 – 2020.«.

5. člen

Drugi odstavek 20. člena se črta.

Dosedanji tretji in četrti odstavek postaneta drugi in tretji odstavek.

6. člen

Za 39. členom se doda nov 39.a člen, ki se glasi:

»39.a člen (zagotavljanje sredstev za pridobivanje kapitalskih naložb države)

(1) Ne glede na določbe ZSDH-1 mora Slovenski državni holding (v nadaljnjem besedilu: SDH) pred odločitvijo o odplačni pridobitvi kapitalske naložbe v last Republike Slovenije pridobiti potrditev ministrstva, pristojnega za finance, da so v tekočem letu za ta namen v proračunu države zagotovljene pravice porabe.

(2) Ministrstvo, pristojno za finance, na podlagi sklepa SDH o odplačni pridobitvi kapitalske naložbe v last Republike Slovenije, družbi, v kateri bo Republika Slovenija pridobila naložbo, izvede izplačilo iz proračuna države v roku, ki ga za plačila obveznosti neposrednih uporabnikov proračuna določa ta zakon.«.

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

S 1. členom zakona se dopolnjuje vsebina prvega odstavka 1. člena veljavnega Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2014 in 2015 (Uradni list RS, št. 101/13, 9/14 – ZRTVS-1A, 25/14 – ZSDH-1, 38/14, 84/14, 95/14 – ZUJF-C, 95/14 in 14/15, v nadaljnjem besedilu: ZIPRS1415) tako, da se med naštevanjem vsebine, ki se ureja v ZIPRS1415, dodaja nova vsebina, ki se nanaša na porabo sredstev kohezijske politike v programskem obdobju 2014 – 2020.

K 2. členu

S predlaganim členom se dopolnjuje 2. člen ZIPRS1415 z novim izrazom »postavke kohezijske politike«. Predlagana dopolnitev je potrebna iz razloga, ker je v obdobju, ko se izvaja t.i. »stara finančna perspektiva« in hkrati tudi že »nova finančna perspektiva«, potrebno razlikovati med obema ureditvama. To je največkrat mogoče doseči z različno uporabo izrazov. S predlaganim členom se dopolnjuje tudi 27. točka 2. člena ZIPRS1415, v kateri je opredeljen organ upravljanja, in sicer na način, da se določa organ upravljanja tudi na področju sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim.

K 3. členu

S predlagano dopolnitvijo 10. člena ZIPRS1415 se omogoča, da Ministrstvo za finance za tiste projekte, ki se financirajo iz sredstev kohezijske politike v programskem obdobju 2014 – 2020, med letom odpre nove postavke. Ministrstvo za finance lahko med letom odpre novo postavko le na predlog neposrednega uporabnika ter po predhodnem soglasju organa upravljanja in pod pogojem, da se pravice porabe na novih postavkah zagotovijo le s prerezporeditvami.

K 4. členu

Z novi 13.a do 13.h členom ZIPRS1415 se določajo pravila pri porabi sredstev evropske kohezijske politike v programskem obdobju 2014 – 2020.

S 13.a členom se za potrebe zakona pojasnjuje, katera so sredstva kohezijske politike. Po predlagani določbi je to seštevek sredstev, ki jih država prejme iz proračuna EU za izvajanje kohezijske politike, in dela sredstev, ki jih mora država zagotoviti kot lastni delež. Nadalje se s predlaganim členom opredeljuje tudi, kateri prihodki se štejejo za prejeta sredstva za financiranje kohezijske politike in tudi, da se prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU pridobivajo pot povračila za predhodno plačane upravičene izdatke.

S prvim odstavkom 13.b člena se določa, da se izplačilo iz proračuna lahko izvrši samo na podlagi preverjenega in odobrenega zahtevka, ki je pripravljen na podlagi takšnih knjigovodskih listin in druge dokumentacije, ki zagotavlja povračilo deleža sredstev kohezijske politike iz proračuna EU v proračun države.

V drugem odstavku istega člena je določena izjema, ki jo predlagani odstavek veže na že uveljavljeno izjemo, določeno v 2. točki prvega odstavka 27. člena ZIPRS1415, po kateri so dopustna predplačila do višine 30 % predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu. Doslej so se torej sredstva v skladu z navedeno točko izplačevala pavšalno, v višini 30%, čeprav so upravičencem do sredstev dejanski stroški nastali šele čez leto, dve ali še kasneje.

Ker predlagani odstavek določa še dodaten pogoj, po katerem se mora upravičenec do sredstev kohezijske politike zavezati, da bo zahtevek za izplačilo, ki vsebuje dokazila o porabi predhodno izplačanih sredstev, posredoval najkasneje v 120 po prejemu sredstev, pa to pomeni, da se bodo sredstva iz državnega proračuna izplačevala zgolj v obsegu kot je v prihodnjih štirih mesecih dejansko potreben za izvajanje dejavnosti, programa ali projekta. To pomeni tudi, da obstaja velika verjetnost, da se bodo predplačila iz proračuna izplačevala v manjših obsegih od dopustnih 30 odstotkov, ob

zavedanju, da bo tudi zahtevkov po predplačilih več in v nižjih zneskih. Pri tem ne sme biti sporno, da lahko upravičenec predplačilo v okviru večkrat posredovanih zahtevkov za izplačilo, predplačila koristi do zaključka projekta pod pogojem, da vsakokratno izplačilo predplačila ne preseže 30% izplačil predvideni pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov. Upravičenec mora v predvidenih rokih posredovati dokazila o plačilu izdatkov.

V predlaganem tretjem odstavku je prav tako dopustna izjema od zahteve, določene v prvem odstavku predlaganega člena. Pri predlagani izjemi ne gre za predplačila, pač pa zgolj za možnost, da se sredstva iz proračuna izplačajo en dan prej, preden upravičencu do sredstev kohezijske politike obveznost zapade v plačilo. V tem primeru se od upravičenca zahteva, da mora dokazila o plačilu posredovati posredniškemu organu najkasneje v osmih dneh. Posledično to pomeni, da bo mogoče povračilo iz proračuna EU zahtevati najkasneje v 14 dneh po izplačilu iz državnega proračuna, posrednim proračunskim uporabnikom in nosilcem javnih pooblastil pa bo poslovanje bistveno olajšano.

Četrty odstavek določa neke vrste sankcijo, če upravičenec v rokih, določenih v prejšnjih odstavkih, ne predloži dokazila o plačilu izvajalcu. V tem primeru se upravičencu nadaljnja izplačila s postavk kohezijske politike zadržijo do predložitve plačanega računa ali druge zahtevane enakovredne knjigovodske listine.

S predlaganim 13.c členom se določajo obvezna ravnanja organa upravljanja, posredniškega organa oziroma organa za potrjevanje v primeru, kadar se ugotovi neupravičeno porabo sredstev kohezijske politike. Predlagani člen v prvem odstavku določa, da mora organ upravljanja od posredniškega telesa (kadar posredniško telo ni upravičenec) zahtevati, da do upravičenca, pri katerem je bila ugotovljena neupravičena poraba sredstev kohezijske politike, vzpostavi terjatev. Kadar se neupravičena poraba sredstev kohezijske politike ugotovi pri posredniškem organu, ki je v vlogi upravičenca, pa terjatev vzpostavi organ za potrjevanje samostojno ali na zahtevo organa za upravljanje. Ker se neupravičena poraba sredstev kohezijske politike lahko ugotovi tudi zaradi pomanjkljivega delovanja sistema pri organu upravljanja, posredniškemu organu ali izvajalskemu organu, se s četrtyim odstavkom predlaganega člena določa tudi način vračila in sicer tako, da bo moral neposredni uporabnik pri katerem je neupravičena poraba sredstev evropske kohezijske politike nastala, pravice porabe zagotoviti v svojem finančnem načrtu na enak način, kot jih zagotavlja v primeru, ko plačilo zahteva sodna ali upravna odločba oziroma poravnava.

S 13.č členom se določa pristojnost organa upravljanja. Pristojnosti organa upravljanja so v primerjavi s staro finančno perspektivo bistveno večje, saj mu zakon omogoča ukrepanje v primeru, če se ugotovi neupravičena poraba sredstev kohezijske politike kot tudi v primeru zamud pri izvajanju projektov.

S 13.d členom se tudi organu za potrjevanje podeljuje večje pristojnosti, in sicer predvsem na področju nadzora pri vračilu neupravičene porabe sredstev kohezijske politike. V nadzoru vračil bo moral organ za potrjevanje ugotavljati tudi, ali so bila sredstva povrnjena v državni proračun pred povračilom sredstev kohezijske politike ali po tem. V primeru, ko so bila neupravičeno porabljena sredstva vrnjena v državni proračun po tem, ko je bilo povračilo sredstev kohezijske politike že izvedeno, se vračilo izvrši na podračun organa za potrjevanje. V primeru, da do vračila pride preden so bila sredstva kohezijske politike povrnjena v državni proračun, pa vračilo predstavlja izredni prihodek proračuna, saj se pri tem upošteva, da so bila tudi sredstva zagotovljena iz proračuna države.

S 13.e členom se organu upravljanja podeljuje pooblastilo, da zahteva izvedbo ukrepa začasnega zadržanja izplačil s postavk kohezijske politike. Organ upravljanja lahko posredniškemu organu začasno zadrži izplačila na vseh postavkah kohezijske politike ali pa zgolj na posameznih. Razlogi za začasno zadržanje so v predlaganem členu taksativno naštet. Organ upravljanja začasno zadržanje odpravi, če posredniški organ odpravi nepravilnosti. V nasprotnem primeru organ upravljanja predlaga vladi prerazporeditev pravic porabe na postavkah kohezijske politike.

S skladu s predlaganim 13.f členom organ upravljanja, v primeru, če posredniški organ popravljalnih ukrepov v roku ni izvedel, predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe s postavk kohezijske politike v okviru sprejetega operativnega programa. O nameravanem predlogu za prerazporeditev pravic porabe mora organ upravljanja predhodno obvestiti tisti posredniški organ, pri katerem se pravice porabe na postavkah kohezijske politike zmanjšujejo.

K 13.g členu: Predpisi EU omogočajo državam članicam, da se v utemeljenih primerih lahko odločijo, da ne bodo izvajale postopka izterjave. Ta odločitev se lahko sprejme v primeru, če je skupna vsota že obstoječih in predvidenih stroškov izterjave višja od zneska izterjave oziroma če izterjave ni mogoče izvršiti zaradi plačilne nesposobnosti dolžnika, pri čemer je plačilna nesposobnost ugotovljena in priznana v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne države članice.

Glede na to, da je upravljanje s terjatvami zelo pomembno in občutljivo področje, ki je podvrženo natančnemu pregledu in sankcijam, je Komisija s strani držav članic zbrala podatke o stroških izterjav v odnosu do višine dolgov, ki jih je potrebno izterjati. Na podlagi analize podatkov, ki so jih poročale države članice, je bilo ugotovljeno, da so stroški izterjave v nesorazmerju z višino terjatve, če znesek, ki ga je treba izterjati od upravičenca v zvezi s posameznim plačilom, brez obresti ne presega 250 EUR (doslej 100 eurov).

Pri presoji upravičenosti takšne zakonske določbe je bilo upoštevano predvsem načelo gospodarne in smotrne porabe proračunskih sredstev. Ni dvomov, da bi, kolikor se možnosti neizterjave ne bi poslužili, to pomenilo, da je RS podvržena strogim pravilom EU in sankcijam za prekrške, ki nastanejo v postopkih upravljanja s terjatvami. Višina finančnih korekcij (vračilo sredstev v proračun EU), ki jo določi Evropska komisija, je odvisna od ugotovljenih nepravilnosti in vrednosti področja, na katerega se kršitev nanaša. Veliko število dolžnikov povečuje tveganje za napake (negativen revizijski certifikat) in s tem za nepotrditve letnih obračunov ter, posledično, za finančne korekcije tudi iz tega naslova.

S 13.h členom se določa, da se pravila o porabi sredstev kohezijske politike uporabljajo tudi na področju sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim in tudi katere določbe veljavnega zakona se poleg novega podpoglavja 3.1.1. uporabljajo za porabo sredstev kohezijske politike v programskem obdobju 2014-2020.

K 5. členu

Glede na obseg pristojnosti, ki se organu upravljanja podeljujejo s predlaganimi dopolnitvami ZIPRS1415, je treba v veljavnem ZIPRS1415 črtati določbo drugega odstavka 20. člena, po kateri organ upravljanja ni smel samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte različnih proračunskih uporabnikov.

K 6. členu

S predlaganim novim 39.a členom ZIPRS1415 se, glede na to, da ZSDH-1 ne določa načina pridobivanja naložb, ki postanejo last Republike Slovenije, določa ureditev, po kateri se Slovenski državni holding lahko odloči za pridobitev takšne kapitalske naložbe le na podlagi predhodno pridobljene potrditve Ministrstva za finance, iz katere izhaja, da so za ta namen v proračunu zagotovljena sredstva. Navedeno pomeni, da bo moral SDH, kadar bo pridobival kapitalske naložbe v imenu in za račun Republike Slovenije, pred odločitvijo pridobiti zagotovilo Ministrstva za finance, da so v proračunu države zagotovljena sredstva. Predlagana ureditev, glede na to, da je sredstva potrebno zagotoviti v proračunu države, ne more biti sporna, saj na takšno ureditev za neposredne uporabnike proračuna napotuje že Zakon o javnih financah. Zakon o javnih financah namreč v enajstem odstavku 2. člena določa, da neposredni uporabniki lahko prevzemajo obveznosti in izplačujejo sredstva proračuna v breme proračuna tekočega leta samo za namen in do višine, ki sta določena s proračunom in če so za to izpolnjeni vsi z ustavo, zakoni in drugimi predpisi določeni pogoji.

Z novim drugim odstavkom 39.a člena ZIPRS1415 se določa, komu in v katerih rokih Ministrstvo za finance za pridobljeno kapitalsko naložbo izvede plačilo.

K 7. členu

Z uveljavitveno določbo se določa, da predlagani zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. ČLENI, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se za proračun Republike Slovenije za leto 2014 in za proračun Republike Slovenije za leto 2015 določa njuna sestava, posebnosti njenega izvrševanja, obseg zadolževanja in poroštev države ter javnega sektorja na ravni države, višina povprečnine v skladu z zakonom, ki ureja financiranje občin, prevzemanje obveznosti, prispevek po zakonu, ki ureja radiotelevizijo, najnujnejši ukrepi za povečanje prihodkov proračuna države oziroma za zniževanje izdatkov proračuna države in proračunov občin ter ureja druga vprašanja, povezana z izvrševanjem proračuna.

(2) Določbe tega zakona se uporabljajo v letih 2014 in 2015, razen če je za posamezni proračun ali posamezni člen tega zakona določeno drugače.

(3) Določbe tega zakona se uporabljajo za neposredne uporabnike proračuna Republike Slovenije, razen če je v posameznih členih tega zakona določeno drugače.

2. člen (pomen uporabljenih pojmov)

(1) Pojmi iz 3. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 110/11 – ZDIU in 14/13 – popr.; v nadaljnjem besedilu: ZJF) imajo po tem zakonu enak pomen.

(2) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »proračun« pomeni proračun Republike Slovenije, spremembe proračuna Republike Slovenije in rebalans proračuna Republike Slovenije;
2. »veljavni proračun« je sprejeti proračun tekočega leta z vključenimi spremembami nastalimi z izvrševanjem proračuna;
3. »veljavni načrt razvojnih programov« je sprejeti načrt razvojnih programov, ki izkazuje spremembe nastale z izvrševanjem proračuna v tekočem letu in tiste spremembe v prihodnjih letih, ki so nastale zaradi sprememb z izvrševanjem proračuna tekočega leta;
4. »predlagatelji finančnih načrtov« so predlagatelji finančnih načrtov, ki so tako določeni v drugem odstavku 19. člena ZJF in drugi samostojni neposredni uporabniki, ki so zajeti v navedenem členu ZJF, pa niso navedeni v drugem odstavku 19. člena ZJF;
5. »politike« so področja, na katerih država deluje in predstavljajo zaokrožene celote glavnih programov s skupnimi splošnimi cilji ter na katera so, upoštevaje delovna področja neposrednih uporabnikov, razvrščeni odhodki ter izdatki v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov;
6. »glavni programi« so ožja področja znotraj politike, ki sledijo skupnim specifičnim ciljem;
7. »podprogrami« so podrobneje razdelani glavni programi in predstavljajo zaokroženo celoto vsebinsko komplementarnih dejavnosti, ki prispevajo k doseganju skupnih pričakovanih rezultatov;
8. »projekt« je ekonomsko nedeljiva celota aktivnosti, z natančno določeno tehničnotehnološko funkcijo in jasno opredeljenimi cilji. Projekt ima vnaprej določeno trajanje, ki je omejeno z datumom začetka in konca;
9. »ukrep« je skupek različnih medsebojno usklajenih dejanj, ki predstavljajo določeno programsko zaključeno celoto in ki prispevajo k doseganju skupnih neposrednih učinkov;
10. »skupina projektov« je sestavljena iz več projektov, ki se bodo izvajali v določenem časovnem obdobju z namenom doseganja skupnih neposrednih učinkov;

11. »evidenčni projekt« je načrt financiranja še ne določenih projektov, za katere so znani cilji in namen, vendar v načrt razvojnih programov (v nadaljnjem besedilu: NRP) še niso uvrščeni;
12. »proračunska postavka« (v nadaljnjem besedilu: postavka) je del enega podprograma enega neposrednega proračunskega uporabnika in izkazuje obseg pravic porabe;
13. »proračunska vrstica« je postavka-konto, ki skladno s predpisanim kontnim načrtom določa ekonomski namen izdatkov postavke in je skupaj z ukrepom oziroma projektom temeljna enota za izvrševanje proračuna;
14. »pravica porabe« je pravica neposrednega uporabnika, na podlagi katere prevzema obveznosti v breme sredstev na določeni proračunski vrstici;
15. »obveznosti v breme proračunov prihodnjih let« so obveznosti, ki zapadejo v plačilo v breme proračunov prihodnjih let ter so prevzete v skladu z 51. členom ZJF in tem zakonom;
16. »prejeta sredstva za financiranje skupnih evropskih politik« so prihodki, ki jih država prejme iz Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in druga sredstva iz proračuna EU (v nadaljnjem besedilu: namenska sredstva EU) za skupno kmetijsko politiko, kohezijsko politiko in evropsko teritorialno politiko ter izvajanje drugih politik (v nadaljnjem besedilu: skupne evropske politike);
17. »postavke namenskih sredstev EU« so tiste, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov skupnih evropskih politik;
18. »predpristopne pomoči« so prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU za programe, do katerih je bila upravičena kot kandidatka za vstop v EU;
19. »postavke predpristopnih pomoči« so postavke, s katerimi se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov iz predpristopnih pomoči;
20. »popristopne pomoči« so prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU in od drugih donatorjev EU na podlagi mednarodnih pogodb;
21. »postavke popristopnih pomoči« so postavke, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov popristopnih pomoči;
22. »sredstva za preneseno izvrševanje nalog« so prihodki iz proračuna EU, ki jih Republika Slovenija prejme za izvajanje nalog v interesu EU;
23. »postavke za preneseno izvrševanje nalog« so postavke na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov, ki jih izvaja Republika Slovenija po nalogu in v interesu EU;
24. »namenska sredstva finančnih mehanizmov« so prihodek, ki ga država prejme na podlagi sklenjene pogodbe med Republiko Slovenijo in državo, ki je donator in ni članica EU, za namen kot ga ta določi;
25. »postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov« so postavke, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov na podlagi sklenjenih pogodb med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice EU;
26. »plačni konti« so konti iz podskupine kontov 400 – Plače in drugi izdatki zaposlenim ter 401 – Prispevki delodajalcev za socialno varnost;
27. »organ upravljanja« je neposredni uporabnik, ki je pristojen za opravljanje nalog upravljanja in izvajanja programov, sofinanciranih s sredstvi iz proračuna EU na področju kohezijske politike;
28. »postavke slovenske udeležbe« so tiste, s katerimi se zagotavljajo pravice porabe za sofinanciranje programov skupnih evropskih politik, sofinanciranje programov predpristopnih in popristopnih pomoči, sredstev finančnih mehanizmov ter sofinanciranje programov donacij;
29. »TARGET« je sistem za medbančni prenos sredstev v eurih v EU. Sistem prispeva k združevanju in stabilnosti euro finančnih trgov. Slovenske kreditne institucije pri poslovanju preko sistema TARGET upoštevajo urnik delovanja sistema TARGET;
30. »postavke presežnih pravic porabe« so postavke na katerih se, do izpolnitve odložnega pogoja nadomestitve projekta oziroma najdlje do konca finančne perspektive 2007-2013, zagotavljajo presežne pravice porabe;
31. »obratna sredstva« so zaloge materiala, nedokončane proizvodnje, proizvodov in trgovskega blaga ter stroški dela;
32. »investicija« je vsak izdatek finančnih sredstev za nabavo zemljišča, zgradbe, proizvodne opreme ter ostalih opredmetenih osnovnih sredstev.

10. člen **(odpiranje postavk in zagotavljanje pravic porabe na njih)**

Za izvajanje projektov, ki se financirajo iz predpristopnih pomoči, popristopnih pomoči, namenskih sredstev finančnih mehanizmov in namenskih sredstev EU lahko Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na predlog ministrstva, pristojnega za finance, med letom odpre postavke.

Pravice porabe na navedenih postavkah se zagotovijo s prerazporeditvami pravic porabe oziroma iz naslova večjih prihodkov proračuna od načrtovanih.

20. člen
(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča
organ upravljanja)

(1) O prerazporeditvah med postavkami slovenske udeležbe in med postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike odloča organ upravljanja na predlog predlagatelja finančnega načrta brez omejitev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, organ upravljanja ne odloča o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte različnih proračunskih uporabnikov – postavkah tehnične pomoči kohezijske politike.

(3) Če neposredni uporabnik ne porablja sredstev za izvajanje kohezijske politike skladno z načrtovano dinamiko oziroma pri izvajanju ne dosega zastavljenih in dogovorjenih ciljev, lahko organ upravljanja predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe namenskih sredstev EU in pripadajočih pravic porabe slovenske udeležbe.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena v letu 2015 o prerazporeditvah med postavkami slovenske udeležbe in med postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike za obdobje 2014 – 2020 odloča organ upravljanja brez omejitev.